

en Trediedel eller ca. 80 af disse Fyrbødere skulde rykke op til Lokomotivførere. Jeg har nu i den forløbne Sommer faaet ikke saa ganske faa Henvendelser fra Lokomotivfyrbødere, som meget godt vidste, hvilken Ordning der var truffet, men endnu ikke havde mærket dens Gennemførelse. Jeg ved ikke, om den nu er blevet gennemført. Hvis dette ikke er Tilfældet, vil jeg haabe, at den hurtigst muligt maa blive gennemført, saaledes at disse Fyrbødere kan faa den Løn, de i Virkeligheden fortjener for deres Arbejde.

Med det samme vil jeg gøre et Par Bemærkninger vedrørende Kalundborg-Ruten. Som det er ærede Medlemmer bekendt, fik vi truffet en ny Ordning i Fjor, saaledes at Det forenede Dampskibsselskab ikke længere skal besørge Overfarten mellem Kalundborg og Aarhus, men at Staten selv har overtaget denne Rute og sat to af sine Færger i Gang paa den. Men det forekommer mig, at man fra Administrationens Side har gjort alt, hvad man evnede, for at gøre denne Rute saa upopulær som vel muligt. (*P. Th. Nielsen*: Det er endda ikke lykkedes!). Nej, det tror jeg heller ikke, det er, men det er i alt Fald ikke Administrationens Skyld, for den har, som sagt, af en ærlig Villie bestræbt sig for at gøre Forholdene saa daarlige som vel muligt. Man inddrog nemlig de to Tog, som tidligere stod i Forbindelse med de to Dampskibe, der besørgede denne Trafik, saaledes at man skulde rejse fra København Kl. 7⁵⁵ om Morgenen, medens man tidligere kunde udsætte sin Afrejse til Kl. 10¹⁰, og naar man kom tilbage fra Aarhus til Kalundborg, savnedes det Hurtigtog, der tidligere gik fra Kalundborg til København. Saa vidt jeg ved, er dette ændret ved den nye Togplan, vi har faaet, og lad os haabe, at Administrationen ikke har haft Held til at gøre Ruten upopulær. Det er i Virkeligheden en udmærket god Rute, og navnlig vil den kunne opretholdes som en særdeles god Rute, idet man har faaet to kraftige Dampfærger, som er i Stand til, hvad Det forenede Dampskibsselskabs daarlige Baade ikke kunde, at holde Tiden, saaledes at man kan komme til sit Bestemmelsessted til den Tid, der er fastsat.

Jeg vil derefter gerne henvende et Par Ord til den højtærede Kultusminister angaaende Forslaget til Lov om Skolens Tilsyn og om den bekendte § 8, som staar i Forbindelse hermed. Denne Lov om Skolens Tilsyn har vi jo haft til udførlig

Behandling i Folketinget i Samlingen 1911—12. Det er en Lov, som i høj Grad tiltrænges. Det er paa Tiden, at Befolkningen faar større Ret over og Indflydelse paa sit Skolevæsen, end den har haft til dette Øjeblik, at vi kommer bort fra det Embedsmandsstyre, som nu regerer Folkeskolen, og at Styret bliver lagt over i Befolkningens, særlig i Forældrenes Haand. Jeg vil derfor haabe, at dette Lovforslag maa komme frem i indeværende Samling, og at det maa lykkes at faa det gennemført. Det, som har henledt min Opmærksomhed paa denne Sag, er den Maade, hvorpaa Ministeren besætter Overlærerembederne i vore Købstæder. Det forekommer mig, at den højtærede Minister her er meget uheldig, at han ikke en men flere Gange er gaaet udenom de Indstillinger, der er sket fra Købstæder, hvor et Flertal har ønsket en bestemt, fuldt ud kvalificeret, dygtig Lærer til Embedet. Det sidste Eksempel, jeg kender, var ved Besættelsen af Overlærerembedet i Nyborg. Flertallet i Byraadet havde indstillet en udmærket, vel kvalificeret Mand, en Lærer i Esbjerg, som det meget ønskede maatte komme til at beklæde Overlærerstillingen; men den højtærede Minister gik imod Flertallet og tog en Mand fra Mindretallets Liste. Det forekommer mig underligt, at den højtærede Minister har stillet sig saaledes i dette Spørgsmaal. Jeg skal her minde om, at i Rigsdagssamlingen 1911—12 blev der fra socialdemokratisk Side til Lovforslaget om Skolens Tilsyn stillet et Ændringsforslag netop om Besættelsen af Overlærerembederne, og dette Forslag blev tiltraadt af de 3 radikale Medlemmer i Udvalget. Det blev ganske vist forkastet, men de socialdemokratiske og radikale Medlemmer i Folketinget, og deriblandt ogsaa den højtærede Kultusminister, stemte for det. Det gik netop ud paa, at den Maade, hvorpaa Overlærerembederne tidligere var blevet besat, nemlig at det var Kongen, hvad der naturligvis vilde sige Ministeren, der besatte dem, skulde forandres, saaledes at Overlærerembederne blev behandlet paa samme Maade som almindelige Embeder i Kommunerne.

Til Slut vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger angaaende en Bevilling paa Kultusministeriets Budget. Det lykkedes os i Fjor med enstemmig Tilslutning fra alle Sider at gennemføre en anslaaet Bevilling paa 15,000 Kr. til Støtte for de Kommuner, der vilde oprette Skoler for